

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 96/2020
29.01.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези става 1. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Пека Обрадовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Куршумлији 2К 4/18 од 23.08.2018. године и Вишег суда у Прокупљу Кж 218/18 од 28.11.2019. године, у седници већа одржаној дана 29.01.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Пека Обрадовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Куршумлији 2К 4/18 од 23.08.2018. године и Вишег суда у Прокупљу Кж 218/18 од 28.11.2019. године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) и 2) и члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **одбацује**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији 2К 4/18 од 23.08.2018. године, окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези става 1. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и осуђен на новчану казну у одређеном износу од 100.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца по правноснажности пресуде, а ако окривљени исту не плати у одређеном року биће замењена казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне бити одређен један дан казне затвора.

На основу члана 297. став 5. у вези члана 86. став 4. КЗ, окривљеном је изречена и мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у периоду од четири месеца рачунајући од дана правноснажности пресуде.

Оштећени су ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парницу.

Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка на начин ближе описан у изреци првостепене пресуде.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Кж 218/18 од 28.11.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адв. Пеке Обрадовића, а пресуда Основног суда у Куршумлији 2К 4/18 од 23.08.2018. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног АА, адв. Пеко Обрадовић, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или пак исту укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА адв. Пеке Обрадовића, у односу на повреду закона из члана 439. тач.1) и 2) и члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП је неоснован, док је у осталом делу захтев за заштиту законитости недозвољен, односно нема прописани садржај.

Бранилац окривљеног АА, адв. Пеко Обрадовић, захтевом за заштиту законитости побија правноснажне пресуде због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, јер у изреци првостепене пресуде нема елемената противправности тј. није наведена свест о противправности, па стога кривично дело за које се окривљени гони није кривично дело, а Врховни касациони суд овакве наводе оцењује неоснованим.

Из описа радње извршења кривичног дела у изреци првостепене пресуде, произлази да је окривљени АА „дана 14.06.2015. године ... у стању урачунљивости, управљајући путничким моторним возилом...“ на начин описан у изреци, „био свестан да услед тако непрописне вожње могу наступити забрањене последице, али је олако држао да оне неће наступити.“

Описане радње у изреци првостепене пресуде, као и навођење да је окривљени „био свестан да услед тако непрописне вожње могу наступити забрањене последице, али је олако држао да оне неће наступити“, несумњиво означавају свест окривљеног о забрањености свог дела.

Налазећи да чињенични опис кривичног дела у изреци првостепене пресуде, садржи све елементе кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези става 1. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим, па и елементе противправности, то Врховни касациони суд налази да доношењем правоснажних пресуда није повређен Кривични закон из члана 439. тачка 1) ЗКП, а на шта се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Надаље, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је доношењем побијаних правоснажних пресуда повређен и кривични закон из члана 439. тачка 2) ЗКП, јер је примењен закон који се не може применити тј. примењена бланкетна одредба члана 32. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима („Сл. гласник РС“, бр.24/2018), који је ступио на снагу 03. априла 2018. године, те да је примењен закон који је ступио на снагу након извршења кривичног дела, а Врховни касациони суд овакве наводе оцењује неоснованим.

Наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног АА, адв. Пеко Обрадовић, истицао је већ у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да је тај жалбени навод неоснован и о томе на страни 2, став 9, образложења, дао веома јасне разлоге које је Врховни касациони суд у свему прихватио и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

По оцени овога суда, неосновани су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у делу у којем се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, истицањем да се наведене пресуде заснивају на доказима на којима се по одредбама ЗКП не могу заснивати.

Наводе садржане у захтеву за заштиту законитости да су сви сведоци саслушани на записницима о главном претресу од 30.03.2016. и 23.05.2016. године, испитани супротно одредби члана 98. ЗКП, јер ни један од њих није испитан понаособ и без присуства осталих сведока бранилац окривљеног је истицао већ у жалби поднетој против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да је тај жалбени навод неоснован и о томе на страни 2, став 10. и страни 3, став 1. и 2. образложења дао веома јасне разлоге које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Поред изнетог, по налажењу Врховног касационог суда, стоје наводи изнети у захтеву за заштиту законитости да сви сведоци су саслушани на главном претресу од 30.03.2016. и 23.05.2016. године, супротно одредби члана 98. ЗКП, али се то односи на главне претресе пре доношења пресуде Врховног касационог суда Кзз 1115/17 од 14.11.2017. године којом је усвојен као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и укинута правоснажне пресуде Основног суда у Куршумлији К 292/15 од 24.08.2016. године и Вишег суда у Прокупљу Кж 298/16 од 15.08.2017. године а предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање, након чега у поновљеном поступку, сви сведоци су

саслушани на главном претресу у складу са одредбама ЗКП, па су супротни наводи захтева оцењени неоснованим.

У вези наведене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, захтевом се указује и да је налаз и мишљење вештака саобраћајне струке Павла Галића од 21.09.2015. године прибављен је супротно одредби члана 117. став 1. ЗКП, јер у списима предмета нема наредбе за вештачење, нити има доказа да је иста достављена окривљеном и његовом браниоцу.

Супротно изнетим наводима, у списима предмета налази се наредба јавног тужиоца у Прокупљу Кт 259/15 од 27.08.2015. године, којом је наложено да се изврши саобраћајно-техничко вештачење узрока саобраћајне незгоде која се догодила дана 14.06.2015. године и за вештака одређен Павле Галић, с тим што нема доказа да је иста достављена окривљеном и његовом браниоцу. Према одредби члана 117. став 5. ЗКП, ако вештачење одређује суд, наредба се доставља странкама, па по налажењу Врховног касационог суда, то што Јавни тужилац Наредбу за вештачење није доставио окривљеном и његовом браниоцу, не чини овај доказ незаконитим.

Такође, наводи да налаз и мишљење вештака саобраћајне струке, је доказ који је прибављен супротно одредбама ЗКП, јер се заснива на исказима сведока – оштећеног, ББ, који је незаконит, јер је дат без присуства окривљеног и његовог браниоца, као и на исказу сведока ВВ, на записнику о извршеном увиђају саобраћајне незгоде ПС Куршумлија, су неосновани, с обзиром да је по Наредби суда од 31.05.2016. године, за допунско саобраћајно-техничко вештачење, задатак вештака био да допуни свој налаз и мишљење на основу свих прикупљених доказа у списима предмета, па је вештак дао допунски налаз и мишљење на основу доказа па и исказа сведока - оштећеног ББ и сведока ВВ, датих на главном претресу, а који су дати у свему у складу са одредбама ЗКП на којима се и пресуда заснива.

Надаље, наводи захтева браниоца окривљеног да је првостепени суд на главном претресу прочитао налаз и мишљење вештака Павла Галића, а да притом није имао сагласност одбране, су неосновани, имајући у виду да у доказном поступку није прочитан наведени налаз и мишљење вештака, већ је вештак Павле Галић, на главном претресу одржаном дана 21.08.2018. године испитан, па су супротни наводи браниоца окривљеног оцењени неоснованим.

Наводима захтева за заштиту законитости којима се указује да је побијаним правноснажним пресудама чињенично стање погрешно утврђено, а из којих разлога, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, није дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца, као и указивањем на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 2) и члана 428. став 8. ЗКП, а које повреде не представљају у смислу члана 485. став 4. ЗКП, дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца, Врховни касациони суд је у овом делу захтев за заштиту законитости одбацио као недозвољен.

Бранилац окривљеног, у уводу захтева за заштиту законитости означава и повреде закона из члана 438. став 1. тач.7) до 10) и члана 441. ст.3. и 4. Законика о кривичном поступку, али у образложењу захтева не наводи разлоге због којих сматра да је побијаним пресудама дошло до наведених повреда закона, а како Врховни касациони суд испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу у оквиру разлога (члан 485. став 1) дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости у смислу члана 489. став 1. ЗКП, то је овај суд оценио да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу нема законом прописани садржај у смислу члана 484. ЗКП, који прописује да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1).

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде у односу на одбијајући део на основу члана 491. став 1. ЗКП, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу којим је захтев одбацио као недозвољен, и на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, у делу у којем је захтев одбацио, јер нема законом прописани садржај.

Записничар – саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа – судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић